

et meget lille Spørgsmaal og navnlig et Spørgsmaal, som ikke er egnet til at slaa sig til Ridder paa for Lederen og Formanden for det socialdemokratiske Parti, Tingets næststørste Parti.

Det ærede Medlem fra Skanderborg (H. Rasmussen) spurgte mig vedrørende Husmands-Bevillingerne, som vi populært kalde de paagældende Bevillinger, om der var noget i de Rygter, der forlød om, at jeg omgikkes med den Tanke at tage disse Bevillingers Administration bort fra Husmandsorganisationerne. Jeg skal dertil sige, at jeg aner ikke det fjerneste om, hvortil disse Rygter støtte sig, jeg ved intet som helst, der kan ligge til Grund for disse Rygter, og jeg skal tilføje til yderligere Beroligelse for det ærede Medlem, at nu ere Bevillingerne overladte til Husmandsorganisationerne, og de forblive under Husmandsorganisationernes Administration saa vidt og saa længe, som disse Organisationer administrere dem efter de Bevillingerne underliggende Forudsætninger. Hvad specielt det Beløb angaar, som sidst blev overladt til Organisationerne, maa jeg tilføje, at det gælder om — jeg ved intet derom, de have kun haft dem dette Aar — ved Iagttagelsen af, hvordan de blive administrerede, at se paa, at de virkelig blive administrerede af Husmandsorganisationerne for alle Husmænd i Landet, ikke blot for dem, som ere Medlemmer af Husmandsforeningerne, heller ikke blot for dem, som ere Medlemmer enten af Husmandsforeninger eller af Landboforeninger, men for alle Husmænd uden Hensyn til, om de overhovedet ere Medlemmer af nogen som helst Organisation. Alle Husmænd staa overfor disse Bevillinger med lige Ret efter Rigsdagens tilkendegivne Forudsætning, som skal være urokkelig. Hvis der her er nogen Brist, skal der bødes derpaa, men det behøver ikke at betyde det samme som, at saa skal Administrationen af Bevillingerne tages bort fra Organisationerne.

Det ærede Medlem spurgte, om jeg vilde være sindet til, at der kunde skaffes Statsdriftslaan til Husmænd. Dertil vil jeg sige, at det tror jeg ikke, der er Mulighed for, i hvert Tilfælde ikke for Tiden. Om der overhovedet kan blive Tale om at gaa den Vej, skal jeg ikke udtale mig om. Det kunde være, der var Grund til i al Almindelighed at stille sig lidt forsigtigt overfor disse Forhold. Vi have det utvivlsomt lidt rigeligt med Laanevirksomhed. Jeg tænker her ikke blot paa Statens Ullaansvirksomhed — det er sin Sag —, men

jeg tænker ogsaa paa den private Laanetrang. Vi have første Prioritet, vi have Hypotekforeningslaan, og skulde vi nu etablere organiserede Driftslaan over det hele, kunde det være, vi skadede de paagældende mere, end vi gavned dem. Men ganske afset fra denne almindelige Grundbetragtning, som man ikke skal kaste Vrag paa, vil jeg sige, at for Tiden efter Finansernes Tilstand tages det berørte Spørgsmaal neppe op.

Det ærede Medlem spurgte mig videre, om jeg agtede at nedsætte den Landbokommission, som der havde været Tale om nu i omtrent 2 Aar. Jeg skal dertil svare: Ja, det er jeg betænkt paa at gøre. Denne Landbokommission vilde, hvis Rigsdagen havde fulgt mig i Fjor, være bleven nedsat tidligt paa Samlingen, haabede jeg, eller i hvert Fald i Løbet af den forrige Samling, men saa indtraadte den radikale Episode, og jeg blev afskaaren derfra. Den radikale Regering fandt ingen Anledning til at nedsætte denne Kommission, som man for øvrigt fra samme Side Aaret i Forvejen havde krævet med saa overflødig stor Styrke, og som jeg haaber, alle fremdeles ere enige om bør nedsættes, da der her er en Opgave, som skal løses, en Undersøgelse, der skal gøres, Overvejelser, der skulle foretages.

Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) spurgte — jeg omtaler det her, da vi nu tale om Kommissionen — om, hvad det blev til med Kommissionen angaaende Fæsteaflysningen, og det ærede Medlem mente, at den var bleven nedsat i Forfjor. Det ærede Medlem husker fejl med Hensyn til Tidspunktet; Kommissionen blev nedsat i Fjor under det radikale Regimente. Jeg havde i Fjor Sommer givet denne Sag i Opgave, der var konciperet Forslag til en Fæsteaflysningslov, og det vilde ikke have været mange Uger eller Maaneder, antager jeg, inden dette Forslag havde passeret Ministerraadet og Statsraadet og var blevet forelagt her i Tinget. Men saa kom den radikale Regeringsperiode, og Fæsteaflysningsspørgsmaalet blev da lagt i en Kommission. Det kan godt være, at det var den bedste Vej at gaa, det skal jeg ikke sige noget om, jeg noterer kun det Faktum, at Kommissionen blev nedsat, og at det ikke var af mig, men af det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen) som Landbrugsminister. Jeg har ikke hørt noget officielt fra denne Kommission, men det har staaet i Bladene, at man kunde vente Resultater fra den i Løbet af Vinteren, og saa faa vi jo at se paa dem.